

سواریک له دم دهر گه وه ستاوه

محه مه دفه ريق حه سهن
(دانيمارک)

(شه کرزار)ی هاوسه رم وهک شهوی لئ گورابئ، خو نه ده چوه چاوی. له ناو جیدا گینگلی ده دا پپی گوتم، «نازه نین خانم، هاوسه ری نازیزم، بیرکردنه وه فریام ناکه ویت. می شکم سه نگ و سووژن دا، نه متوانی هه نجه تیکی به جئ بدوزمه وه، تا به ده نگ داواکه ی سولتانه وه نه چم، چونکه به ده نگه وه نه چوونی سولتان، یه کسانه به یاخیبون له سولتان.»
شه کرزار به دم زایه له یه کی خه مناکه وه نه و قسانه ی گوتم. له گه ل نه وه شدا چاوه کانی وهک نه ستیره دهره وشان.. شه وانه ش چرای نه ده کوژانده وه. نه و شه وه، وهک به فریکی نه ستور باریبیت، دنیا کپ بوو. شه کرزاریش، ده مبه دم نیگه رانتر ده بوو. شه ویکیان دؤخیکی خراب به سه رمدا هات، بویه نه وه نده بؤ حالی شری شه کرزار گریام، خه ریک بوو تاریکی به سه ر چاومدا بیت.

(۱)

چیشه نگاویکی دره نگ، کویتسواریکی کلاوخود به سه ری چاو و برؤ ره شی سمیل بابر. پی به چه کمه ی قاوه یی، له ناوزه نگی دا، قنچ به سه ر زینی نه سپه که یه وه. ناوزه نگیه کان وهک زیوی بهر خوره تاوی پووشپه ر دهره وشانه وه. شمشیریک به که مه ریه وه، بالچوغه ی به نه خوشونیکار. سینه به ند و سه رکه لله ی نه سپه کویت، به رسته گولینگه ی نویی زهد و سوور. کویتسوار، له پیش دووده ریبه قاوه ییبه که ی مالی شاعیری ناوداری سه رده می خو، نه حمه د خانی شه کرزاردا وهک

میخزنجیر چه قی . شه کرزار له ژووره وه چاوت له سوار بوو . به پهنگی بزپکاوه وه ، به رله وه ی سوار له ده رگه بدات ، پابوو . جووتیک سۆلی به سه ر پیوه کرد .

- بی نافات!

به گومانه وه ئاوی گوت و به ره و ده رگه ی ده ری هه نگاوی نا . لیوه کانی ته ته له ی ده کرد و هیچی نه ده گوت . کویتساری به دیمه ن و به سام ، دوی ئیکلام ، نامه یه کی زه ردباوی به شریتی سوور گزیدراوی دایه ده ست جه نابی شاعیر و گوتی:

- له دیوانی سولتانی مه زنه وه بۆ جه نابی ئه حمده خانی شه کرزار!

شه کرزار به ده ستی له رزیوه وه نامه که ی لی وه رگرت ، نابه دل گوتی:

- خودا سولتان بیاریژیت .

کویتسوار جله وی بۆ ئه سپه کویت شل کرد و بایدایه وه . شه کرزاریش چه ندی کرد و کوشا نه ی توانی ده ستله رزینه که ی بشاریته وه . ویپرای ئه وه ش ، هه ستی کرد دوی هه فته یه ک نارامی ، دل گوتی نه فره تیبیه که ی بۆ گه پراوه ته وه . نازه نین خانمی هاوسه ری شه کرزار و (په روا) ی کچه تاقانه ی به په رۆشه وه به پیرییه وه چوون . شه کرزار به هاوسه ری خۆی گوت:

- نامه یه که له دیوانی سولتانه وه هاتوه!

- خوا به خیری بگپژیت!

نازه نین خانم به ده ستله رزینی میرده که ی ، کززه له جه رگییه وه هات . شاعیریش نیگه رانی خۆی بۆ نه شاردرایه وه . گۆشه کانی زاری له جارن زیاتر داخزان . ده ستیشی یه کبیین به نامه که وه ده له رزی . نازه نین خانم جامولکه یه ک ، ئاوی ساردی فریا خست . شه کرزار چه ند قومیکی لیدا ، له بان دۆشه کیک دانیششت و پالی

دایه وه . شه یسانی به نه فره ت کرد و نامه که ی کرده وه . [پاش ریژ و سلوو . به ئه رکی مه زانه ، شه ممه ی داهاتوو ، دوی نویژی عه سر ، بۆ دیوانی سولتانی مه زن ته شریف به یینه . سه رت لی ده ده یینه وه .. واژۆ: دیوانی سولتانی زه مان] نازه نین خانم که به وردی گوپی گرتبوو ، پرسی:

- تیدا نووسراوه ، سولتان چ کاریکی پیته؟

- نه خیر ، ئه وه نده ی تیدا نووسراوه که خویندمه وه!

په روا ، کچه تاقانه ی شاعیر گوتی:

- کاری سولتان و پاشایان ، وه ک مه ته ل وایه ! نه مزانی ئیوه به ته نیا بانگ کران ، یان شاعیر و دانا و عارفانی ولاتیش بانگ کران؟ نازه نین خانم وتی:

- خه مت نه بی ، هه تا عه سری شه ممه خوا خۆی ده مینی و مولکی! ده زانم حیکایه تی پاشا و دارتاشه که ت له یاد ماوه ! دلنیا به نه گه ر خوانه خواسته سولتان نیازی خراپ بووایه ، نامه ی بۆ نه ده ناردی!

ئه حمه دخانی شه کرزار وه لامی بۆ هیچکامیان نه بوو .

نامه که ی سولتان ، شه کرزاری خزانه گیزه نیکه وه لیده رچوونی ئه سته م بوو . ئه و ئیتر له بن لیوه وه له گه ل خۆیدا ، په نگه له گه ل خه لکانی تریشدا ده دوا که له و ماله دا ئاماده نه بوون . به ده م خه یالاتی ناخۆشه وه گه می به ده نکه هه نکوینییه کانی ته زیچه که ی ده کرد و وه ک جاو بنیته وه به ژیر دره ختی هه لکشاو و به ناو گولزاری حه وشه فراوانه که یاندا ده هات و ده چوو . ئه و به میژوی خۆیدا ده چوو وه ، له شیعریکدا وتوو مه ، «کۆشک و سه را به پولیک ، ئه وه ی بمینی ناویانگی باشه .» په نگه به دکاران خراپیان بۆ لیکدا بیته وه . سولتان ئیواره ی لی هات مه سته . له به ر که نیزه

ناسكۆلهكانى ناپيهرزىته سەر خويندنهوهى شيعر و فەلسەفە، ئەگەر ئەم و ئەو شيعرهكهيان بۆ نهبردبىت... هاتوه بىرم. له قەسىدهيهكىشدا گوتومه: «هەن تاجى سەلتەنتيان لەسەر، منيش تاجى شيعرا» له شيعرىكى دريژيشدا كه لهوانيه ئەمەيان بىت باجهكهى بدهم، ئەمەشم گوتوه: «ههچ سامانىك هيندهى (تاج) لهق نيبه، به هەلنووتانىك، به پالتيك، به سروه بايهك، له سەرى پاشا بەردەبىتهوه!» پىي تىدهچى خۆبهريپيشىكى بهر دهركهى سولتان، بۆ دوو مشت درهه مى ژهنگن و ئافهرينىكى پووت، ئەم شيعرانهى منى خراب بۆ ليكدابىتهوه و بۆشى تىچاندم. خۆ من پووى دەمەم له سولتان نهبووه، شيعرىكه و بۆم هاتوه. ئەوهيان پوونه، من قەت ناتوانم مەرەكه مەرەكه لهگەل سولتانىكدا بكەم. حەوت پۆژهپۆ ئەسپى خۆت لنگده، هيشتا قەلهمپهوى كۆتايى نايەت و زهوى لهژير پىي ئوردووى بيشومارى ئەودا دهلهرزى. ئا، هاتوه يادم، لهسەر ئەوهى شاعيرىكى لا، له قەسىدهيهكدا گوتبووى: «منيش سولتاني شيعرم.» سەرەوخوار هەليواسى. به خۆيشمهوه كهس نهيوپرا شهفاعەتى بۆ بكات. وهختى شاعيره لاوهكهيان نيوه پۆج بۆ بردبوو، به تهوسهوه پىي گوتبوو، «گزل، جا يهكجارى تاجهكەشم لهسەر نى و خۆت بکه به سولتاني زەمان!» به دريژايى تەمەنم، نەمديوه و نەمبىستوه مرف سەرەوخوار هەلبواسریت.

شهكرزار، وهختى لهو حەوشه فراوان و تهختهى خۆيدا دههات و دهچوو، له زيخىك هەلدهنووتا. زوو دەمى وشك دەبوو. دلەكوتەش تهنگى پى هەلچنپيوو. لهبەر خۆيهوه دەدوا، «له كۆتايى نامەكهى ديوانى سولتاندا نووسراوه، سەرت لى دەدەينهوه، دەبى مەبهستى چى بىت؟ پەنگە بۆ ئەوهى بىت بزاني داخۆ من له شار ماوم،

يان هەلاتووم و ياخى بووم. نا، من شار جى ناهيتم. بۆ كوئى سەرى خۆم هەلگرم؟ پوو له هەر كوئيهك بكەم قەلهمپهوى سولتانە. من و بهستهيهك تيانووس، ئوچىك و شووشهيهك مەرەكه بى پەش.. دامىنگيرى كه سيش نابم لاي سولتان شهفاعەتم بۆ بكات.» شهكرزار زوو زوو زارى دەنووقاند و تفيكى قووت دەدا.

(۲)

دواى نيوهپۆي شهممە، ئەحمەدخانى شهكرزار خۆي گورج كردهوه و پووى له مزگەوت كرد. لهوي دەستنوئى گرت، له پىزى نوئىژخوئياندا جىي خۆي گرت. دواى نوئىژى عەسر، هەردوو دەستى بۆ ئاسمان هەلبى، چاوهكانى نووقاند. له خواهند پاراپهوه، له غەزه بى سولتان بىپارىزىت. وهختى سەرنجى دەروپهري خۆي دا، مزگەوت نوئىژخوئى تىدا نەمابوو. دەستى دادا و به چەند تەكانىك توانى قىت به پىوه بوەستى. پىلاوى له پى كرد. ورده ورده بهرەو كۆشكى سولتان جوولا. «ميرغەزەب، وشهيهكى چەند زىر و قىزهونه خودايه. دەستى به خوينه و غەزه بى لى دەبارى. لهوش قىزهوهنتر ئەوهيه، به موچهى ميرغەزەب مالى و مندالى بهخپو بكات. ئەو هەميشه شمشيرىكى دەم پانى به كه مەرەويه لالا موو دەكات. هەميشه له پشت سەرى سولتانەوه، دەست لهسەر بالچۆغهى شمشير ناماده و پاوهستاوه. چاوهپوانى ناماژه و فرمانه، كه چى له مهجليسى سولتاندا بۆي نيبه بللى لهل. ئەو، زلهيهكى چوارپەل قەوى، كه للهزلى سەرنج مۆنه. داخۆ بهو شمشيرەى كه لالا موو دەكات، سەرى چەند بىگوناح پەپىبىت؟»

(۳)

نازەنن خانم و پەرەزى كچى، دەستەئەڭتۇق چاۋەپوانى چارەنۇسى نادىيارى شاعىر بوون، ۋەختى دۋاى لەمال دەرچۈونى شاعىر بە ماۋەيەك، بە پىتمىكى ھاوسان زاىەلەى وردە زەنگۈلە و تەقەى سىمى ئەسپان دەھاتەۋە گوئ و نىزىك مالىيان دەبوۋە. زۆرى نەبرد گالىسكەيەكى شاھانە، لە دەم دوودەرىبەكەى مالى شاعىر ئەحمەد خانى شەكرزادا ۋەستا و جووتىك ئەسپ بە شوئىن يەكدا پىماندىيان، كابرەى گالىسكەوان دابەزى. چەند جارىك بە خواجهپىدار دەرگەى مالىيانى كوتا. دايك و كچ بە ھەلەداۋان بەرەو دەرگەى دەرىچۈون. لە دەرىش، مندالانى كۆلان لە گالىسكەى شاھانە كۆ بوونەۋە و ژنانى ئەم بەر و ئەۋبەرىش لە دەرگەۋە سەريان كىشا. نازەنن خانمى ھاوسەرى شەكرزار لە گالىسكەوانى پىرسى:

- ئىۋە بە دۋاى مالى كىدا وئىلن؟

- خۆى دەزانىت بە شوئىن كىدا ھاتووم. بە مىرزەى شەكرزار بلى با خۆى كۆ بكاتەۋە و تەشرىف بۆ كۆشكى سولتانى مەزىمان بەئىت! - بىرپار ۋابوۋ دۋاى نوئىژى عەسر لە مزگەۋتى گەۋرەى شارەۋە بە پىيان بەرەو كۆشك بەكەۋىتە پى. دەتوانم پىرسىم: سولتانى مەزىن چ كارىكى بە ئەحمەد خانى شەكرزار ھەيە؟ - ئەگەر پەيمانم پى دەدەيت لاي كەس نايدركىنىت، پىت دەلئىم! - لە منەۋە پەيمان بىت، جەنابى گالىسكەوان! مەگەر گل لئىم بىستى.

- سولتانى مەزىمان خودا ئاگادارى بىت، قەسىدەيەكى نووسىۋە، پى خۆشە بۆ ئەحمەد خانى شەكرزەى بوئىنئەۋە و پاي جەنابى لەسەر ئاستى شىعەرەكەى بزانىت!

نازەنن خانم بستىك زارى كىدەۋە و شادىيەك لە دلئ گەپا. پەرەزى كچىشى لە خۆشياندا دەتريقايەۋە. دايك بە كچى خۆى گوت:

- پى ھەلگىرە كچم. بە فرىكانىك بەگەرە مزگەۋت و بە بابت بلى با بىتەۋە مال و بە گالىسكەى شاھانە بۆ كۆشكى سولتانى تەشرىف بەرىت. لە گالىسكەۋانىشى پىرسى:

- بۆچى سولتانىش شىعەر دەنووسىت؟

(۴)

پەرەزى، ھىشتا چەند ھەنگاۋىك لە مال دوور نەكەۋتەۋەۋە، لە بەردىك ھەلنووتا و بەدەمدا كەۋت، ئەگەرچى ئازارىشى پىگەيشبوۋ، بەلام گورچ ھەلسايەۋە، خۆى تەكاند و بەسەر خۆيدا نەھىتا. دايكى كە چاۋى لەسەرى بوۋ، ھەناسەيەكى خىراى ھەلگىشا، گوتى، «خوا بە خىرى بگىرپىت!» پەرەزى يەكسەر خۆى بە مزگەۋتەكەدا كىرد، ۋەلى بابى خۆى لەۋى نەبىنى. مچىۋرى مزگەۋتەكە گوتى:

- ئاگادارم دۋاى نوئىژ، ۋاۋە ئوغرى كىدا!

پەرەزى بەرەۋە چىرەبەندانى ئەۋ خەلگەى لەدوورا دىار بوون، پى ھەلگىرە. ئەۋەندەى بلى يەك دووگەيشتە لايان.

- داخم ناچى بۆ ئەحمەد خانى شەكرزار! بەلادا ھات و مرد! شاعىرى ۋەھا نابىتەۋە. دەبوۋ لەسەر سەرمان داماننابا! ئىستاش بۆ پىشاندانى پىز، بۆ چەند ھەناسەيەك سەرۋبەست و كلاۋەكانتەن لە ئاست مەرگى شەكرزادا داگرن! پىۋاۋىكى بە سەرۋسىما بوۋ، ۋەھاي بە ئامادەبوۋان گوت و ئەۋانىش داۋاكاەيان جىبەجى كىرد.

پەرەزى يەك بەخۆى زىكاندى و دىرى بە ئاپۇراى خەلگەكە دا. بابى خۆى بى جوۋلە بىنى لەسەر پشت كەۋتەۋە. چاۋەكانى رۋوۋە ئاسمان زەق، زارى كراۋە و پوخسارى زەرد ھەلگەپاۋو.

۲۰۲۴/۹/۲۲